

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **OLMAN SERVICE s.r.o.**, IČ: 26293102, se sídlem Jakuba Obrovského 1389/1b, Brno, zast. Mgr. Eliškou Barthelemy, advokátkou, se sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2020, č. j. 5783/1.30/20-5, sp. zn. S9-2019-463, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2022, č. j. 30 Ad 19/2020-97,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení nadepsaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj ze dne 8. 7. 2020, č. j. 27463/9.30/19-15. Tím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kterého se měla dopustit tím, že třem cizinkám ukrajinské státní příslušnosti umožnila na pracovištích obchodní společnosti BAUHAUS k. s. výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 zákona o zaměstnanosti, tedy závislé práce spočívající v provádění úklidových prací mimo pracovněprávní vztah, a zároveň těmto třem cizinkám ukrajinské státní příslušnosti umožnila výkon nelegální práce podle 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti, tedy bez platného povolení k zaměstnání, a dále že dvěma cizinkám ukrajinské státní příslušnosti umožnila na pracovištích společnosti BAUHAUS výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 zákona o zaměstnanosti, tedy závislé práce spočívající v provádění úklidových prací mimo pracovněprávní vztah. Za to byla žalobkyni podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), a § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti uložena pokuta ve výši 350.000 Kč.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatelka tento návrh odůvodňuje tak, že má s Úřadem práce České republiky uzavřenou dohodu o uznání stěžovatelky za zaměstnavatele na chráněném trhu práce. Stěžovatelka poskytuje práci cca 290 osobám se zdravotním postižením. Tyto osoby učí zařadit se do pracovních procesů, učí je pracovním návykům a dává jim možnost prožívat spokojený život bez závislosti na přímých dávkách od státu, což je pochopitelně i velkým přínosem pro stát jako takový. Pokud by stěžovatelka byla skutečně uznána vinnou ze spáchání přestupku, který je předmětem řízení, přistoupil by úřad práce k vypovězení výše zmíněné dohody, což by bylo pro stěžovatelku i její zaměstnance naprosto likvidační.

[4] Stěžovatelka poskytuje náhradní plnění zejména státním institucím, které s tímto počítají i ve svých rozpočtech. Jedná se například o úřad práce, nemocnice, dále Jihomoravský kraj, statutární město Brno, univerzity a další. Pokud by došlo k vypovězení výše uvedené dohody s úřadem práce, sankce z neposkytnutí náhradního plnění těmto institucím by byly pro stěžovatelku rovněž zcela likvidační. Pokud by napadené rozhodnutí žalovaného mělo být vykonáno a následně by bylo v rámci soudního přezkumu shledáno nezákonným a zrušeno, vrátit stav věcí do podoby před tímto nezákonným rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné, jelikož je možné se důvodně obávat, že stěžovatelka jako právnická osoba by tou dobou mohla být již osobou zaniklou.

[5] Podle stěžovatelky je proto nesporné, že by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti stěžovatelky, či spíše přímo ohrožena její samotná existence, a to ve fázi před ukončením soudního přezkumu.

[6] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že není ve veřejném zájmu, aby byl napadenému rozhodnutí přiznán odkladný účinek, protože by tím zčásti došlo k popření hlavního účelu zřízení orgánů inspekce práce, jeho součástí je i případné uložení správního trestu, který, aby byl naplněn jeho účel, musí být vnímán též jako neodvratitelný.

[7] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[8] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionalitu újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje, a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním

pokračování

zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[9] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Stěžovatelka předložila spolu s kasační stížností Nejvyššímu správnímu soudu dohodu o uznání zaměstnavatele za zaměstnavatele na chráněném trhu práce č. BMA-UZ-1/2018 uzavřenou mezi stěžovatelkou a Úřadem práce České republiky, z jejího čl. V odst. 1 vyplývá, že Úřad práce může dohodu vypovědět, pokud bude stěžovatelce uložena pokuta za porušení povinností na úseku zaměstnanosti ve výši přesahující 50.000 Kč. Právě o takovou sankci se jedná v posuzovaném případě. Stěžovatelka tedy prokázala, že by jí v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti vznikla újma. Odkladný účinek ostatně žalobě přiznal také krajský soud, a žalovaný nepoukazuje na jiné zásadní negativní následky přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku naopak jiným osobám žádná újma v posuzovaném případě vzniknout nemůže. Přiznání odkladného účinku také není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jelikož se jím pouze odkládá splatnost pokuty, kterou bude stěžovatelka povinna zaplatit, pokud nebude kasační stížnost shledána důvodnou, resp. právní účinky napadeného rozhodnutí žalovaného, a to pouze po dobu řízení o kasační stížnosti.

[10] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Protože odkladný účinek žalobě přiznal krajský soud usnesením ze dne 11. 1. 2021, č. j. 30 Ad 19/2020-73, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se odkládají rovněž právní účinky napadeného rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu